Клекоче із небес, чудується лелека:
Яка вона! Яка прекрасна іноземка!
Рожевий цвіт горить, гойдається на світом,
Чаклує і зміта кордони і орбіти.

В акацій і черемх бунтують древні гени,
Обурено шумлять дуби-аборигени:
Навіщо вона тут – зманіжена чужинка?
І шишечки скида розлючена ялинка.

А сакура цвіте, і не шукайте сенсу,
Бо на короткий час вона ясна принцеса.
Палає буйний цвіт весняної обнови,
І що їй пліточки, і голосні обмови?

Красується собі над часовим потоком,
Дивує небеса своїм рожевим шовком,
Пелюстку до гнізда несе старий лелека,
Вона така своя – чарівна іноземка.

Наталя Дзюбенко-Мейс